

Der er 400 mennesker, som ud af 5.000 mennesker får glæde af denne lovgivning, og alt andet lige vil det sige, at der altså er 4.600 mennesker, som ingen hjælp får. Det er altså mennesker, som er ramt af sklerose, af gig, og det er ofre for arbejdsulykker eller ofre for trafikuheld.

Jeg synes, det er utroligt, at beskæftigelsesministeren vil være bekendt at sige, at syge fremover ikke vil miste deres forsørgelsesgrundlag, når det er sådan, at vi positivt ved, at der vil være måske helt op til 800-900, som fortsat hvert år vil miste deres forsørgelsesgrundlag fuldstændigt, fordi de er syge, men er gift med en person, der tjener penge.

Jeg har det sådan, at det her måske er en eller anden helt speciel form for garanti, som regeringen er i færd med at udvikle på samme måde, som den gør det på sundhedsområdet. Man siger, at ingen sygemeldte skal miste deres forsørgelse, men faktum er, at der altså er op til 900, der gør det hvert eneste år. Måske er det den særlige terminologi, som regeringen anvender også på behandlingsområdet, når det gælder kræftpatienter, men det kan jeg jo spørge beskæftigelsesministeren om han vil bekræfte.

Formanden:

Tak til fru Elisabeth Geday. Så er det hr. Jørgen Arbo-Bæhr som ordfører i anden omgang.

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Jeg må indrømme, at jeg ikke synes, at beskæftigelsesministeren gjorde noget som helst for at skabe klarhed over, hvad det her lovforslag indeholder, hvad baggrunden er for de begrænsninger, der er i lovforslaget, og hvad beskæftigelsesministerens egen holdning er til spørgsmålet om varighedsbegrænsningerne. De betyder jo, som vi tidligere har kunnet konstatere, at knap 5.000 mennesker, der er syge, hvert år mister retten til sygedagpenge, uden at de har noget andet at stille i stedet, uden at de har et afklaret forløb.

Jeg synes heller ikke, at beskæftigelsesministeren svarede på, hvordan man kan have et lovforslag, som taler om, at folk, der står i en situation, hvor de er uafklarede i forhold til, hvornår de bliver raske, men har udsigt til at komme tilbage på arbejdsmarkedet, skal omfattes af den forlængede dagpengeregulering. Man har så alligevel et lovforslag, som udelader de mennesker, der af naturlige årsager i forlængelse af den ulykke, de har været ude for, eller på grund af deres sygdom kun kan vende tilbage på arbejdsmarkedet

delvis i et fleksjob. Hvorfor er disse mennesker ikke omfattet, når vi jo er enige om, at fleksjob er ordinær beskæftigelse? De får ikke glæde af den forlængede dagpengeregulering. Det er fuldstændig uforståeligt, og ministeren har ikke formået at forklare, hvorfor det skal være sådan.

Ministeren betegner lovforslaget som det første skridt. Ja, små skridt kan man godt sige, men jeg har et spørgsmål, der i hvert fald melder sig, og som ministeren må svare på: Hvornår kommer det næste skridt? Hvornår kan vi forvente at ministeren rent faktisk tager det alvorligt at forhandle med Folketingets partier om at få løst de reelle problemer i varighedsbegrænsninger på sygedagpengene? Hvornår kommer det næste skridt?

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Arbejdsmarkedsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Kl. 11.30

Den næste sag på dagsordenen var:

2) Første behandling af lovforslag nr. L 74: Forslag til lov om ændring af lov om en aktiv beskæftigelsesindsats. (Tilskud til visse revaliderendes elev- og lærlingeløn).

Af beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen).

(FremSAT 15/11 2006).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Irene Simonsen (V):

Nu er jeg spændt på det næste forslag her; det må da være et, hvor vi alle sammen kan stå sammen om at rose beskæftigelsesministeren. Det er jo en gave, vi giver her, og en meget tiltrængt gave, som hører under regeringens 14-punkts-